

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 26. – [datum] v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Konopové a soudců JUDr. Hany Kárové a JUDr. Radka Hartmanna odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 12. 2004 sp. zn. 6 T 4/2003 a rozhodl

takto:

- I. Z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], [datum narození], se podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu napadený rozsudek zrušuje ohledně tohoto obžalovaného v celém rozsahu a trestní stíhání tohoto obžalovaného pro skutek, že

spolu s [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] od přesně nezjištěné doby do [datum] v [obec], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec] a jiných městech České republiky, po vzájemné dohodě, v úmyslu neoprávněně získat z účtů zřízených pro tento účel u poboček tehdejší [právnícká osoba] [obec] finanční částku, jejíž souhrnná výše měla postupně dosáhnout nejméně 130.000.000 Kč, vytvořili podmínky pro realizaci první části výběrů, kterými měli získat nejméně 57.586.000 Kč, když se na jednání směřujícím ke společnému cíli podíleli tak, že

obviněný [jméno] [příjmení] měl podle předem dojednaného plánu umožnit výběr z účtů ostatních obviněných tím, že měl jako tehdejší pracovník pokladní služby na pobočce IPB v [obec] ve dnech 18. a [datum] neoprávněně na tyto účty přesunout potřebné finanční prostředky,

obviněný [jméno] [příjmení] ve spolupráci s obviněnými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] řídil dílem přímo a dílem pomocí svých důvěrníků a spojek činnost ostatních

obviněných a rozhodoval o provádění zastíracích vkladů a výběrů na účtech zřízených za účelem podvodného zisku, jakož i o termínu a koordinaci rozhodujících výběrů, ke kterým mělo dojít 18. a [datum],

obviněný [jméno] [příjmení] se ve spolupráci s obviněnými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podílel na organizování činnosti ostatních obviněných a obstarával kontrolu plnění úkolů stanovených obviněným [jméno] [příjmení] a přímo řídil činnost obviněného [jméno] [příjmení],

obviněný [jméno] [příjmení] se ve spolupráci s obviněnými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podílel dílem přímo a dílem pomocí svých důvěrníků a spojek na řízení činnosti ostatních obviněných a rozhodoval o provádění zastíracích vkladů a výběrů na účtech zřízených za účelem podvodného zisku a získal pro účast na shora uvedeném jednání obviněného [jméno] [příjmení],

obviněný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obviněný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obviněný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obviněný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] objednal u banky výběr hotovosti ve výši 9.186.000 Kč,

obviněný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obviněný [jméno] [příjmení] po dohodě s obviněným [jméno] [příjmení] přesvědčil ke spolupráci s úmyslem získat z IPB neoprávněnou výplatu peněz dále řídil obviněné [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] tím, že jim předával pokyny obviněných [příjmení], [příjmení] a Kabrhela a zajišťoval jejich dopravu a kontrolu jejich činností,

obviněný [příjmení] [příjmení] získal a s úmyslem poškodit IPB neoprávněným výběrem peněz řídil obviněné [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a podílel se na realizaci pokynů obviněných [příjmení], [příjmení] a Kabrhela,

obviněný [jméno] [příjmení] získal a řídil obviněné [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a podílel se na realizaci pokynů obviněných [příjmení], [příjmení] a Kabrhela,

obviněný [jméno] [příjmení] získal a řídil obviněného [jméno] [příjmení] a podílel se na realizaci pokynů obviněných [příjmení], [příjmení] a Kabrhela,

obviněný [jméno] [příjmení] získal a řídil obviněné [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a podílel se na realizaci pokynů obviněných [příjmení], [příjmení] a Kabrhela,

obviněná [jméno] [příjmení] společně s obviněným [jméno] [příjmení] řídila obviněného [jméno] [příjmení] a podílela se na realizaci pokynů obviněných [příjmení], [příjmení] a Kabrhela,

když k výběru bance ohlášených částek nedošlo jenom proto, že obviněný [jméno] [příjmení] dohodnuté jednání neuskutečnil, potřebné finanční prostředky na účty ostatních obviněných nepřesunul a s finanční částkou v hodnotě 36.207.470 Kč, kterou odebral z jemu svěřené hotovosti banky uprchl mimo území České republiky,

posuzovaný jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ukončený ve stádiu přípravy podle § 7 odst. 1 tr. zákona,

se z důvodu § 223 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. f tr. řádu

z astavu je.

- II. Z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se napadený rozsudek zrušuje podle § 258 odst. 1, 2 tr. řádu z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] ve výroku o trestu a z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v celém rozsahu.

Podle § 261 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

1. obžalování

[jméno] [příjmení],

[datum narození], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Hradec Králové,

[příjmení] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa]

[jméno] [příjmení],

[datum narození], t. č. neznámého pobytu,

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa] pluku [adresa],

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa],

jsou vinni, že

poté, co obžalovaný [jméno] [příjmení] společně s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], stíhanými samostatně, a s obžalovaným [jméno] [příjmení], kterého pro tuto činnost získal obžalovaný [jméno] [příjmení], na přelomu roku 1998 [číslo] vytvořili plán, jak z účtů vedených u [právníká osoba], [obec], neoprávněně získat peněžní prostředky,

což realizovali tak, že v době do [datum] v [obec], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec] a jiných městech České republiky, v úmyslu neoprávněně získat z účtů zřízených pro tento účel u poboček tehdejší Investiční a [právníká osoba], [obec], finanční částku, jejíž souhrnná výše měla nejdříve dosáhnout asi 130.000.000 Kč, což později změnili na částku 57.586.000 Kč,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] získali jako prostředníky spoluobžalované [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dále získali samostatně stíhaného [jméno] [příjmení], který získal jako prostředníka obžalovaného [jméno] [příjmení], ti následně získali spoluobžalované [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení] zajistil jako zřizovatele účtu obžalované [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení] získal jako zřizovatele účtu obžalovaného [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] získal jako zřizovatele účtu obžalované [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení],

poté

obžalovaný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obžalovaný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obžalovaný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

obžalovaný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] objednal u banky výběr hotovosti ve výši 9.186.000 Kč,

obžalovaný [jméno] [příjmení] zřídil u pobočky tehdejší Investiční a [ulice] banky v [obec] účet č. [bankovní účet], na kterém provedl několik operací aby vzbudil dojem o tom, že se jedná o účet, na kterém jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásil bance výběr hotovosti ve výši 9.800.000 Kč,

přičemž činnost zřizovatelů účtů obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a prostředníků obžalovaných [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byla řízena obžalovanými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] tak, že rozhodovali o provádění zastíracích vkladů a výběrů, o jejich přepravě a

nahlášení cílového výběru, které obžalovaní [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] prováděli, přestože si za daných okolností museli být vědomi toho, že může jít o finanční prostředky získané trestnou činností,

obžalovaný [jméno] [příjmení] měl podle předem dojednaného plánu umožnit výběr z uvedených účtů tím, že měl jako tehdejší pracovník pokladní služby na pobočce IPB v [obec] ve dnech 18. a [datum] neoprávněně na tyto účty přesunout potřebné finanční prostředky, ale k výběru bance ohlášených částek nedošlo, protože obžalovaný [jméno] [příjmení] dohodnuté jednání neuskutečnil, potřebné finanční prostředky na účty obžalovaných nepřesunul a s finanční částkou v hodnotě 36.207.470 Kč, kterou odebral z jemu svěřené hotovosti banky, uprchl mimo území České republiky,

tedy

dopustili se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému umožní zastřít původ nebo zjištění původu věci získané trestnou činností, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž

spáchali pokus trestného činu zastření původu věci dle § 8 odst. 1 tr. zákona, § 251a odst. 1 tr. zákona ve znění zák. č. 557/1991 Sb.,

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tento trestný čin a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2002, sp. zn. 2 T 2/2002,

podle § 250 odst. 3 tr. zákona a § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na dvě léta,

jehož výkon se podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odkládá na zkušební dobu na čtyř let,

podle § 35 odst. 2 tr. zákona se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2002 sp. zn. 2 T 2/2002, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]

podle § 251 a odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na jeden rok,

jehož výkon se podle § 58 odst. 1, 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odkládá na zkušební dobu dvou let,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

za tento trestný čin a za sbíhající se trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 tr. zákona, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. 8. 2003, sp. zn. 7 T 79/2003,

podle § 248 odst. 2 tr. zákona a § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na jeden a půl roku,

jehož výkon se podle § 58 odst. 1, 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odkládá na zkušební dobu tří let,

podle § 59 odst. 2 tr. řádu se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil, a aby ve lhůtě vždy jedenkrát za šest měsíců, počínaje právní mocí trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. 8. 2003, sp. zn. 7 T 79/2003 dokládal u Obvodního soudu pro Prahu 2 ke sp. zn. 7 T 79/2003 kroky, které učinil k náhradě způsobené škody,

podle § 35 odst. 2 tr. zákona se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. 8. 2003, sp. zn. 7 T 79/2003, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

podle § 251 a odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody na jeden rok,

jehož výkon se podle § 58 odst. 1, 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odkládá na zkušební dobu dvou let.

2. obžalovaný [jméno] [příjmení] se

při nezměněném výroku o vině trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ukončeným ve stádiu přípravy podle § 7 odst. 1 tr. zákona pod bodem 1) a trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 alinea 2 tr. zákona pod bodem 4)

odsuzuje

podle § 250 odst. 4 tr. zákona a § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody na pět let.

Podle § 39a odst. 3 tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

3. Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaný [jméno] [příjmení]

zprošťuje

obžaloby Krajského státního zastupitelství v [obec] ze dne 31. 3. 2003 sp. zn. 2 KZv 24/2000-419 pro skutek, že

od přesně nezjištěné doby do [datum] v [obec] a jinde na území České republiky užíval pozměněný cestovní pas České republiky [číslo] pozměněný [číslo obč. průkazu] a pozměněný [číslo řidič. oprávnění] na jméno [jméno] [příjmení], kterými nejméně ve dvou případech, při obstarání časové sít'ové jízdenky u Dopravního podniku hl. m. Prahy a při registraci u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, prokazoval svoji totožnost,

posuzovaný jako trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 alinea 2 tr. zákona,

neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 12. 2004 sp. zn. 6 T 4/2003 byli obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ve stádiu přípravy podle § 7 odst.

1 tr. zákona, obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byli dále uznáni vinnými trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1, alinea 2 tr. zákona, a byli za to odsouzeni obžalovaný [příjmení] podle § 250 odst. 4 tr. zákona a § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody na sedm let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, obžalovaný [příjmení] za uvedený trestný čin, za trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. dubna 2002 sp. zn. 9 T 120/2001 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11. června 2002 sp. zn. 12 To 90/02, a za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2, 3 písm. b) tr. zákona, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 2. 2003 sp. zn. 9 T 127/200 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 7. 2003 sp. zn. 12 To 66/2003, podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na deset let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zákona zařazen do věznice s dozorem, podle § 49 odst. 1 tr. zákona a § 50 odst. 1 tr. zákona k trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu zaměstnání či povolání spočívajícího ve výkonu pokladní a směnářské činnosti na sedm let za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 2. 2003 sp. zn. 9 T 127/2000 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 7. 2003 sp. zn. 12 To 66/2003, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, obžalovaný [jméno] [příjmení] za tento trestný čin a za sbíhající se trestný čin podvodu ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona k § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona a trestný čin podvodu ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona k § 250 odst. 1, 2, 3 písm. b) tr. zákona, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2004 sp. zn. 9 T 127/2000 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 8. 2004, sp. zn. 12 To 62/2004 podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na deset let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2004 sp. zn. 9 T 127/2000 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 8. 2004, sp. zn. 12 To 62/2004 jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, obžalovaný [jméno] [příjmení] za tento a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2002 sp. zn. 2 T 2/2002, podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona a § 40 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na tři léta a šest měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2002 sp. zn. 2 T 2/2002, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 40 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody na tři léta, pro jehož výkon byli podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazeni do věznice s ostrahou, obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 40 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody na tři léta za současného uložení dohledu podle § 26a tr. zákona a stanovení zkušební doby dle § 60a odst. 2 tr. zákona na čtyři léta, obžalovaný [jméno] [příjmení] za uvedený trestný čin a za sbíhající se trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 tr. zákona z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. 8. 2003 sp. zn. 7 T 79/2003 podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona a § 40 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na tři léta za současného uložení dohledu podle § 26a tr. zákona, uložení povinnosti podle svých sil nahradit škodu dle § 59 odst. 2 tr. zákona, se stanovením zkušební doby dle § 60a odst. 2 tr. zákona na pět let za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. 8. 2003 sp. zn. 7 T 79/2003 jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud

vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 40 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody na tři léta, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, obžalovaný [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 40 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody na tři léta za současného uložení dohledu dle § 26a tr. zákona a stanovení zkušební doby dle § 60a odst. 2 tr. zákona na pět let, a obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 250 odst. 4 tr. zákona za použití § 40 odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody na tři léta za současného dohledu dle § 26a tr. zákona a stanovení zkušební doby dle § 60a odst. 2 tr. zákona na čtyři léta.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] odvolání.

Obžalovaný [jméno] [příjmení], proti němuž bylo vedeno řízení jako proti uprchlému, podal proti rozsudku odvolání prostřednictvím svého obhájce. Jelikož však v mezidobí byl zadržen a prohlásil, že ve smyslu § 306a tr. řádu požaduje opětovné provedení dosud provedených důkazů, byla trestní věc proti němu ze společného řízení vyloučena.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání prostřednictvím obhájce jednak namítá, že byl odsouzen za přípravu trestného činu, od jehož spáchání dobrovolně upustil, a trestnost přípravy trestného činu tak zanikla, jednak v souvislosti se skutkovou větou výroku napadeného rozsudku, podle které dohodnuté jednání neuskutečnil, a s finanční částkou v hodnotě 36.217.470 Kč, kterou odebral z jemu svěřené hotovosti banky, uprchl mimo území ČR, poukazuje na to, že pro totéž odcizení výše uvedené částky byl pravomocně odsouzen, přičemž nikdo nemůže být za stejnou činnost odsouzen dvakrát. Namítá rovněž proti výši trestu, který mu byl uložen ve výměře 10 let tedy vysoko při horní hranici trestní sazby se zařazením do věznice s dozorem, přestože v průběhu dosavadního výkonu trestu již prokázal jeho výchovné působení a byl již zařazen do věznice s dohledem. Poukazuje dále též na to, že k jednání se v plném rozsahu doznal a napomohl orgánům činným v trestním řízení k objasnění věci. Vzhledem k uvedeným skutečnostem žádá, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého obhájce v odvolání namítá proti výroku o vině přípravou trestného činu podvodu především to, že z důvodu obav z odvety vysoce postavených osob, které jeho a [jméno] [příjmení] vmanévrovaly do posuzovaného jednání, se nemohl doposud účinně hájit, přičemž soud učinil závěr o jeho účasti na tomto jednání na základě rozporných tvrzení obžalovaného [příjmení] a obžalovaných [jméno] a [příjmení], kteří navíc proti němu vypovídali pouze v přípravném řízení a to minimálně v otázce držení střelné zbraně vědomě nepravdivě, a v pozici obžalovaných, kteří nemají pod trestněprávní sankcí zapovězeno zatajovat či lhát. Poukazuje dále na osobu obžalovaného [jméno] [příjmení], který se stal nedosažitelným, na podivnou roli, kterou měl podle jeho názoru v nyní posuzovaném případě hrát, a na jeho kontakty s policisty. Dále uvádí, že soud neprovedl v dostatečné míře dokazování ohledně skutečnosti, zda k převodu prostředků na založené účty [jméno] [příjmení] mělo a mohlo dojít, tedy jednak zda [jméno] [příjmení] měl vůbec vážný úmysl převod uskutečnit, a jednak zda posuzované jednání bylo způsobilé k dosažení následku. O odchýlné výpovědi svědků z řad pracovníků [právnícká osoba], se podle něj nelze s jistotou opřít, a soud nevyužil možnosti vyslechnout tehdejší pracovníky jednotlivých poboček, přestože z jediné výpovědi takové pracovnice vyšly najevo neformální obranné mechanismy fungující v bankovníctví. Pokud soud vzniklé pochybnosti dalším dokazováním neodstranil, měl podle názoru odvolatele prohlásit posuzovanou přípravu za nezpůsobilou a vzhledem k nedostatečnému materiálnímu znaku tedy za beztrestnou. Nad rámec uvedené argumentace odvolatel poukazuje též na to, že s ohledem na ustálenou soudní praxi mělo být pro vnější diferenciaci výkonu trestu odnětí svobody podle jeho názoru využito ustanovení § 39a odst. 3 tr. zákona. Z uvedených důvodů navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 1 a v celém výroku o trestu ohledně něj zrušil, a aby dle § 259 odst. 1 tr.

řádu věc vrátil soudu prvního stupně, pokud po doplnění dokazování sám nerozhodne tak, že jej obžaloby pro uvedený trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ve stádiu přípravy dle § 7 odst. 1 tr. zákona dle § 226 písm. b) tr. řádu zproští a za zbývající trestný čin dle § 176 odst. 1 tr. zákona mu uloží přiměřený trest nespojený s přímým odnětím svobody.

Ve veřejném zasedání nad rámec podaného odvolání odvolatel uvedl, že vzhledem k tomu, že došlo k zadržení [jméno] [příjmení], chtěl by nyní ve věci sám vypovídat a zároveň navrhuje, aby byl ve veřejném zasedání vyslechnut i [jméno] [příjmení] jako svědek.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého obhájce namítá, že soud prvního stupně nesprávně zhodnotil jeho podíl na posuzovaném skutku, aniž dostatečně odůvodnil, v čem spatřuje, že naplnil po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona. Poukazuje na to, že neměl zkušenosti s podnikáním a důvody založení účtu a výběrů z něj nepovažoval proto za neobvyklé, což by mohl potvrdit výslech [jméno] [příjmení], který však odmítl vypovídat. I pokud by odvolatel mohl tušit, že se jedná o nekalou činnost, těžko mohl předpokládat, že výše částek nahlášených k výběru má být již vlastním výtěžkem trestné činnosti, spíše mohl předpokládat, že jde např. o zastření původu prostředků pocházejících z trestné činnosti. V takovém případě by mohlo jít o trestný čin podílnictví dle § 252 tr. zákona, jehož příprava však není trestná. Soud prvního stupně podle něj dále pochybil v tom, že neprovedl úplné dokazování ohledně skutečnosti, zda trestný čin vůbec mohl být spáchán, tedy zda nešlo jen o nezpůsobilý pokus. Nevyslechl osoby, které se zabývaly vnitřní bezpečností banky, nevypořádal se s výpovědí svědkyně [příjmení] [příjmení], která zpochybnila výpovědi svědků, z nichž soud vychází. Ani v případě trestného činu padělání a pozměňování peněz dle § 176 odst. 1 alinea 2 tr. zákona se soud nevypořádal s námitkami obhajoby, že nebylo prokázáno, že by šlo o padělané listiny, a že doklady byly vystaveny orgánem k tomu oprávněným. Obžalovaný si předmětné doklady nechal vystavit v rámci trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 tr. zákona, pro který již byl uznán vinným. Z uvedených důvodů navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného obžaloby zprostil, případně aby z důvodu neúplnosti dokazování věc vrátil soudu prvního stupně.

Obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] prostřednictvím společné obhájkyne nalézacímu soudu vytýkají především obdobně jako předchozí odvolatelé to, že soud neprokázal, že posuzované jednání bylo vůbec možno spáchat. Namítají, že obžalovaný [příjmení] ve své pozici nemusel vypovídat pravdu, že je evidentní, že jednal zcela samostatně, a že je otázkou, jak se i on sám stavěl k reálnosti žalovaného jednání. Žádným způsobem nebylo podle nich prokázáno ani to, že by věděli o spojení spoluobžalovaného [příjmení] se [příjmení], [příjmení] a Kabrhelem, a tedy i o údajném pozadí celé transakce. Poukazují i na to, že jim uložené nepodmíněné tresty odnětí svobody neodpovídají požadavkům zákona, neboť se na ně hledí jako na osoby netrestané a jsou v nepoměru k výchovným trestům, uloženým ostatním obžalovaným. Navrhují proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil je obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu, případně aby věc vrátil za účelem doplnění dokazování k novému projednání a rozhodnutí.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání prostřednictvím svého obhájce namítá proti závěru soudu o tom, že naplnil znaky trestného činu po subjektivní stránce. Poukazuje na to, že jednal s vědomím, že jde o normální finanční transakce, uvěřil tvrzení p. [příjmení] o původu peněz od emigrantů, snažil se oddálit výběr peněz z obavy před případným odcizením tak vysoké částky, nepodleh nátlaku, který byl následně na něj činěn a o výběr peněz se ani nepokusil. Z důvodu, že nebylo prokázáno, že by naplnil subjektivní stránku trestného činu byť formou nepřímého úmyslu, navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a podle § 226 písm. b) tr. řádu jej obžaloby zprostil.

Obdobné námitky proti závěru o subjektivní stránce trestného činu uplatňuje ve svém odvolání prostřednictvím svého obhájce i obžalovaný [jméno] [příjmení]. Poukazuje na to, že o skutečném cíli posuzovaného jednání nevěděl nic, což potvrzují výpovědi spoluobžalovaných [příjmení],

[jméno] i [příjmení], kromě toho měl soud k dispozici pouze listinné důkazy týkající se provedených finančních operací. Na základě uvedených důkazů však nebylo podle odvolatele možno učinit závěr, že jeho jednání naplnilo nepochybně a jednoznačně všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, zejména když nebyl prokázán podvodný úmysl ve smyslu § 4 tr. zákona. Navrhuje proto, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a pokud věc nevrátí k novému projednání a rozhodnutí, aby jej obžaloby v celém rozsahu zprostil, neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vytýkají soudu prvního stupně v odvolání odůvodněným prostřednictvím jejich společného obhájce především to, že skutková zjištění jsou nejasná a neúplná, soud se podle nich nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a k objasnění věci je třeba doplnit dokazování. Napadené rozhodnutí podle odvolatelů nerespektuje zánik trestnosti přípravy dle § 7 odst. 3 tr. zákona, neboť hlavní pachatel [jméno] [příjmení] upustil od připravovaného převodu částky a rozhodl se zcela dobrovolně, že raději sám pro vlastní potřebu zpronevěří peníze, se kterými uprchne do zahraničí. [příjmení] upuštění hlavního pachatele musí pak zaniknout i odpovědnost dalších osob. Jestliže vyšetřovatel zastavil trestní stíhání obviněného [jméno] [příjmení] proto, že tento obviněný zrušil telefonicky žádost o výběr, byl tím vysloven názor, že jednání přecházející zamýšlenému převodu nebylo trestné a bylo nutno takto posuzovat i trestní odpovědnost dalších osob. Soud navíc podle odvolatelů neprovedl jediný důkaz k tomu, kolik peněz mohlo být zamýšleným převodem převedeno, tj. zda takové prostředky na účtech tehdy již krachující IPB byly vůbec k dispozici. Soud dále neprovedl důkazy výsledky pracovníků IPB k fungování kontrolních mechanismů banky a k tomu, zda pracovníci jednotlivých poboček přijali žádosti o výplaty, jestliže na účtech klientů nebyly prostředky, nehodnotil dostatečně výpověď svědka [příjmení] [příjmení] v tomto směru a nevzal tedy v úvahu, že celá příprava byla nezpůsobilá k dosažení zamýšleného výsledku. Ve věci nebyl dále podle nich proveden jediný důkaz k tomu, zda obžalovaní věděli o tom, co se má uskutečnit, jaký má být následek, tedy že se připravuje podvod s následkem mnoha desítek miliónů Kč. Soud podle odvolatelů konečně pochybil i v tom, když provedl důkaz čtením části výpovědi obžalovaného [příjmení], týkající se trestného činu podvodu, pro který nebyl obžalován. Vzhledem k uvedeným skutečnostem navrhuje, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně.

Obdobné námitky proti závěru o subjektivní stránce žalovaného činu a proti závěru o způsobilosti provedení finanční operace, vznáší ve svém odvolání prostřednictvím obhájce i obžalovaný [jméno] [příjmení]. Skutečnost, že nevěděl, ale ani neměl vědět, s jakým záměrem je účet zřizován a k čemu má sloužit, vyplývá podle něj i z výsledků spoluobžalovaných. Pokud jde o uskutečnitelnost finanční transakce, tvrzení obžalovaného [příjmení] považuje odvolatel za sporné, a vzhledem k rozporuplným svědeckým výpovědím dokazování v tomto směru považuje za neúplné. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to především z hlediska vytýkaných vad, přihlížel přitom i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno, a dospěl k následujícím závěrům:

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly zjištěny takové vady, které by mohly mít vliv na jeho správnost. Právo obžalovaných na obhajobu bylo zachováno, a byla dodržena i ustanovení, která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Rovněž dokazování provedl Krajský soud v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho

rozhodnutí, a zásadní výhrady nemá odvolací soud ani ke způsobu, jakým soud prvního stupně hodnotil provedené důkazy, který byl v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu.

Na základě provedeného dokazování dospěl Krajský soud ke skutkovým zjištěním vyjádřeným ve výroku napadeného rozsudku, spočívajícím v tom, že obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a samostatně stíhaný [jméno] [příjmení] vytvořili na přelomu roku 1998 [číslo] plán, jak z účtů vedených u [právnícká osoba], [obec], neoprávněně získat peněžní prostředky, a v době do [datum] v [obec], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec] a jiných městech České republiky, v úmyslu neoprávněně získat z účtů zřízených pro tento účel u poboček tehdejší Investiční a [právnícká osoba], [obec], finanční částku, jejíž souhrnná výše měla nejdříve dosáhnout asi 130.000.000 Kč, což později změnili na částku 57.586.000 Kč, získali buď osobně, anebo prostřednictvím prostředníků další spoluobžalované, kteří se buď jako prostředníci ([obec] Matěja, [jméno] [příjmení], samostatně stíhaný [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]), nebo jako zřizovatelé účtů (obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) podíleli na zřizování účtů a provádění zastíracích vkladů a výběrů, aby vzbudili dojem, že se jedná o účty, na kterých jsou přesunovány finanční prostředky ve větším objemu a na [datum] nahlásili bance výběry hotovosti z těchto účtů ve výši přesahující vždy 9 milionů Kč, přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] měl podle plánu umožnit výběr z uvedených účtů tím, že na ně měl jako tehdejší pracovník pokladní služby na pobočce IPB v [obec] ve dnech 18. a [datum] neoprávněně přesunout potřebné finanční prostředky, ale k výběru bance ohlášených částek nedošlo, protože obžalovaný [jméno] [příjmení] dohodnuté jednání neuskutečnil, potřebné finanční prostředky na účty obžalovaných nepřesunul a s finanční částkou v hodnotě 36.207.470 Kč, kterou odebral z jemu svěřené hotovosti banky, uprchl mimo území České republiky.

Rovněž uvedená skutková zjištění soudu prvního stupně shledal odvolací soud v zásadě správná, a i odůvodnění napadeného rozsudku v tomto směru odpovídá požadavkům ust. § 125 odst. 1 tr. řádu, takže na ně lze v podstatě odkázat.

Odvolací soud neshledal proto důvodné námitky odvolání většiny obžalovaných směřující proti rozsahu provedeného dokazování, ani námitky proti závěru Krajského soudu o proveditelnosti zamýšlené operace spočívající v neoprávněném převodu finančních prostředků [jméno] [příjmení] na za tím účelem založené účty a v jejich výběru.

Krajský soud dospěl k uvedenému závěru opodstatněně na základě hodnocení výpovědí obžalovaného [příjmení] v souvislosti s výpověďmi celé řady svědků z řad pracovníků IPB. Jestliže někteří ze svědků, na které je poukazováno v odvoláních obžalovaných, měli o proveditelnosti uvedené operace pochybnosti, je nutno uvést, že žádný z nich možnost uvedeného zásahu minimálně některým z plánovaných způsobů nevyloučil, a že jejich pochybnosti se týkají spíše doby, po které by došlo k odhalení neoprávněného zásahu, případně toho, zda by vzhledem k rozdílnému individuálnímu přístupu jednotlivých pracovníků poboček mohlo dojít k výběru celé částky. S ohledem na to, že svědek [příjmení] [příjmení] dohledal v archivních materiálech banky konkrétní oprávnění obžalovaného [příjmení] v kritickém období, pro operace, jimiž měl obžalovaný podle své výpovědi plánovaný převod finančních prostředků provést, považoval Krajský soud opodstatněně za vyvrácené ty výpovědi svědků, kteří tuto možnost obžalovaného zpochybňovali. Pokud jde o úspěšnost plánovaných výběrů závisující na konkrétním postupu pracovníků jednotlivých poboček, i v tomto případě Krajský soud správně poukázal na to, že pouze v jediném případě byl ohlášený výběr peněz hlášen jako podezřelý, a důvodně dospěl k závěru, že plánované výběry je možno považovat za reálné. Další úvahy odvolatelů o tom, zda by k výběru peněz v jednotlivých případech došlo či nikoli, je možno považovat za irelevantní a navrhované výsledky svědků k této otázce za nadbytečné, neboť společenská nebezpečnost posuzovaného jednání s ohledem na jeho povahu i na škodu, která takovým jednáním hrozila (i při realizaci jediného výběru by vznikla škoda převyšující 9.000.000 Kč), je natolik vysoká, že je nelze považovat

za beztrestné, byť by bylo posouzeno jen jako trestný čin ukončený ve fázi přípravy ve smyslu ust. § 7 tr. zákona.

Za důvodné nepovažuje odvolací soud ani námitky odvolání obžalovaných spočívající v tom, že trestnost přípravy posuzovaného činu zanikla, neboť obžalovaný [příjmení] měl od připravovaného skutku dobrovolně upustit. Trestnost přípravy dle § 7 odst. 3 písm. a) tr. zákona zaniká totiž v případě, že pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího ke spáchání trestného činu a odstranil nebezpečí, které zákonem chráněnému zájmu z podniknuté přípravy vzniklo. Za daných okolností ovšem obžalovaný [příjmení] od jednání směřujícího k neoprávněnému zmocnění se finančních prostředků z účtů IPB neupustil a hrozící nebezpečí tohoto následku neodstranil, nýbrž pouze zvolil jiný způsob jednání, směřující ke způsobení téhož následku, toto jednání také uskutečnil a dokonil a následek v podobě vzniku finanční škody IPB způsobil.

K námitkám odvolání obžalovaného [příjmení] proti závěru soudu o jeho účasti na posuzovaném skutku je možno ve stručnosti uvést, že Krajský soud dospěl ke správnému závěru, že tento obžalovaný je spolehlivě usvědčován nejen výpovědí spoluobžalovaného [příjmení] a svědka [příjmení], ale i výpověďmi ostatních spoluobžalovaných, z nichž lze nejen dovodit jeho obeznámenost se všemi podstatnými okolnostmi skutku, ale i jeho velmi aktivní organizační jednání v celém jeho průběhu. Na tom se nezměnilo nic ani po výsledku tohoto obžalovaného u veřejného zasedání, neboť jeho obhajoba zde přednesená je jednak sama o sobě rozporuplná, a jednak je v rozporu se skutečnostmi vyplývajících z celé řady výše uvedených důkazů, a nelze ji proto považovat za věrohodnou. Obžalovaný ve své výpovědi např. nejprve uváděl, že nebylo důvodu ke konspiraci, neboť mu [příjmení] sdělil, že jde o peníze někoho, kdo se k nim nemůže dostat, k dotazu soudu následně vypovídal, že mu nebylo řečeno, zda jde o peníze Kabrhela či někoho jiného, ale jen to, že peníze nebudou nikomu chybět, v jiné části výpovědi uváděl, že [příjmení] a [jméno] uváděl různé důvody tak, jak mu je sděloval [příjmení]. Z výpovědi spoluobžalovaných, které tento obžalovaný při zřizování účtů a nakládání s nimi tzv. řídil, v rozporu s jeho obhajobou zcela jednoznačně vyplývá jeho aktivita a jeho propojení s obžalovaným [příjmení], ale například i to, že jim již předtím, než došlo k nahlášení posledního výběru, avizoval, že půjde o tzv. ukončení akce, a že bude třeba, aby se následně spoluobžalovaní, uklidili“ do zahraničí, což také organizoval a kontroloval.

Uvedené skutečnosti spolehlivě nasvědčují tomu, co vyplývá z výpovědi obžalovaného [příjmení] a svědka [příjmení], že obžalovaný [příjmení] jednal jako jeden z organizátorů posuzovaného činu aktivně, plně si vědom smyslu a povahy celé akce. S ohledem na to považuje odvolací soud i návrh obžalovaného [příjmení] na doplnění dokazování výsledkem [jméno] [příjmení] za nadbytečný.

Odvolací soud neshledal důvodné ani námitky odvolání obžalovaných směřující proti skutkovým zjištěním soudu, týkajícím se toho, že se sami podíleli pouze na zakládání účtů a na provádění vkladů a výběrů z těchto účtů, případně na zajišťování těchto činností, aniž by si byli vědomi nelegálnosti uvedené činnosti. Krajský soud učinil totiž správná skutková zjištění i pokud jde o vnitřní vztah obžalovaných k posuzovanému skutku. Pokud jde o obžalované [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], jednalo se podle závěru soudu o organizátory celého skutku, kteří plán zahrnující zřízení účtů a následný technický zásah, v jehož důsledku měly být převedeny peníze na účty a následné výběry převedených peněz, včetně přibližné částky, která se má výběry získat, společně vymysleli, všichni tedy nepochybně v zásadních rysech znali všechny podstatné skutkové okolnosti a v souladu s nimi jednali v úmyslu skutek dokonat. Pokud jde o osoby, které se měly na posuzovaném skutku podílet tím, že získávaly jednotlivé zřizovatele účtů a zprostředkovaly jim pokyny k provádění zastíracích vkladů a výběrů, tedy o obžalované [příjmení], [příjmení], [příjmení], a [příjmení], ti museli podle závěru soudu tuto činnost vykonávat s vědomím, že nejde o peníze, které by byly získány legálním způsobem, ale trestnou činností. Obdobně i ostatní obžalovaní, tedy obžalovaný [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení], kteří byli především zřizovateli jednotlivých účtů, si museli podle závěru soudu být vědomi toho, že půjde o peníze, které pocházejí z nějaké trestné činnosti. Uvedené závěry vysvětlil soud na s. 33

až 35 odůvodnění napadeného rozsudku, odůvodnil je především okolnostmi, za nichž k posuzovanému jednání docházelo, a na toto odůvodnění, které odpovídá skutečnostem vyplývajícím z provedených důkazů, je možno odkázat.

Důvodné shledal odvolací soud ovšem námitky odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti tomu, že Krajský soud posoudil výše uvedené jednání jako trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ve stádiu přípravy.

Krajský soud totiž pominul, že příprava jako první stádium trestné činnosti spočívá v úmyslném organizování a v pomoci ke konkrétnímu trestnému činu, přičemž úmysl spoluobžalovaných musí směřovat ke spáchání tohoto individuálně určitého trestného činu, a musí zahrnovat alespoň v hrubých rysech tedy všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu i jeho individuální specifika.

V daném případě tedy soud sice správně dospěl ke zjištění, že si všichni obžalovaní v určité fázi svého jednání museli být vědomi, že peníze, jejichž výběr v částce přesahující devět miliónů Kč ohlásili, budou pocházet z trestné činnosti, ale nezjistil, a z žádného z provedených důkazů to ani nebylo možno dovodit, že by si obžalovaní mohli být vědomi toho, že půjde právě o peníze získané podvodným způsobem z účtů IPB k její škodě, případně ke škodě jejích klientů. Odvolací soud se v této souvislosti ztotožňuje s argumentací odvolání obžalovaného [příjmení], který uvádí, že za daných okolností nebylo možno předpokládat, že očekávané peníze jsou přímým výtěžkem probíhajícího konkrétního trestného činu, a že bylo stejně dobře možno mít za to, že může jít například o zastření původu prostředků pocházejících z nějaké trestné činnosti. Takové jednání obžalovaných naplnilo ovšem znaky skutkové podstaty trestného činu zastření původu věci dle § 251a odst. 1 v té době účinného tr. zákona, neboť si všichni vzhledem k uváděným okolnostem posuzovaného jednání museli být již v průběhu provádění operací na účtech vědomi toho, že prostředky, s nimiž takto nakládají, i prostředky, jejichž výběr ohlásili, mohou pocházet z trestné činnosti, a že tedy toto jejich jednání slouží k zastření původu takto nezákonně získaných peněz. Vzhledem k tomu, že k dokonání činu nedošlo a ani dojít nemohlo, neboť ve skutečnosti šlo o přípravu jiného trestného činu, tedy tr. činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, který v této fázi zůstal ukončen, avšak jednání obžalovaných spočívající v manipulaci s prostředky na účtech a v ohlášení posledního výběru již přímo k zastírání původu peněz směřovalo, bylo nutno posoudit toto jednání obžalovaných jako trestný čin zastření původu věci dle § 251a odst. 1 nedokonaný ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona.

Rovněž pokud jde o odvolací námitky obžalovaného [příjmení] proti právnímu posouzení žalovaného jednání, neshledal sice odvolací soud důvodnou jeho námitku, že tento obžalovaný od posuzovaného skutku dobrovolně upustil a došlo proto k zániku trestnosti činu, lze však přisvědčit té části jeho odvolání v níž namítá, že Krajský soud přehlédl, že skutek, který je mu kladen za vinu, je skutkem totožným s tím, pro který již byl rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. dubna 2002 sp. zn. 9 T 120/2001 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11. června 2002 sp. zn. 12 To 90/02 pravomocně odsouzen. Tímto rozsudkem byl totiž obžalovaný [příjmení] uznán vinným tím, že dne [datum] v [obec] si jako samostatný pracovník bankovního provozu IPB, pobočka [obec], přisvojil ze svěřených finančních prostředků částku 30.013.990 Kč a [číslo] DM a způsobil tak [právníká osoba], [obec], škodu 36.207.470 Kč, přičemž ve výroku obžaloby 2 KZv 24/2000 a obdobně v napadeném rozsudku, je popsáno úmyslné jednání všech obžalovaných včetně obž. [příjmení] počínaje organizací zakládání jednotlivých účtů, přes provádění bankovních operací sloužících k vyvolání dojmu, že jde o účty s pohybem vysokých finančních částek, směřující ke zmocnění se částky 57.586.000 Kč ke škodě IPB ve dnech 18. a [datum], až po neoprávněné zmocnění se částky 36.207.470 Kč [jméno] [příjmení] ke škodě IPB.

Podle názoru odvolacího soudu jde tak v případě obžalovaného [příjmení] o tentýž skutek (totožnost je zachována především totožností následku), který započal přípravným jednáním všech

obžalovaných a podle společné dohody měl být dokonán ve dnech 18. až [datum] neoprávněným převodem peněz na založené účty, jejich výběrem a způsobením škody IPB 57.586.000 Kč, v jehož průběhu však obžalovaný pozměnil původní úmysl, vybočil tak z původního společného záměru spoluobžalovaných (exces), a již bez jejich spoluúčasti jednal, a způsobil tak sice zamýšlený následek, tj. neoprávněné odčerpání prostředků IPB k její škodě, ale jiným než připravovaným jednáním. Vzhledem k tomu, že pro tento skutek byl obžalovaný [příjmení] již pravomocně odsouzen, bylo na místě jeho trestní stíhání z důvodu ust. § 11 odst. 1 písm. f) tr. řádu zastavit.

Prisvědčit bylo možno i námitce odvolání obžalovaného [příjmení] proti dalšímu právnímu závěru Krajského soudu pod bodem 2 výroku rozsudku, jímž byl tento obžalovaný uznán vinným trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1 alinea 2 tr. zákona. V tomto případě soud do výroku rozsudku přejal sice formulaci obžaloby, že obžalovaný měl užívat pozměněné doklady na jméno [jméno] [příjmení], avšak ze skutkových zjištění uvedených v odůvodnění rozsudku v souladu s obsahem provedeného dokazování vyplývá, že k pozměnění uvedených dokladů nedošlo, nýbrž byly oficiálně vystaveny za použití údajů o totožnosti [jméno] [příjmení] a fotografií obžalovaného [příjmení]. Tento skutek by mohl být za určitých okolností posouzen jako trestný čin poškozování cizích práv dle § 209 tr. zákona, avšak vzhledem k výpovědi svědka [příjmení], který označil písmo a podpisy na žádostech o vystavení uvedených dokladů za svoje, nelze dospět ke spolehlivému závěru, že k vydání těchto dokladů došlo bez spolupráce se svědkem, a uvedená právní kvalifikace nepřipadá proto v úvahu. Jelikož s ohledem na dobu spáchání nepřipadalo v úvahu ani případné posouzení uvedeného jednání jako přestupku, bylo v tomto případě nutno rozhodnout tak, že se obžalovaný pro uvedený skutek z důvodu uvedeného v ust. § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprošťuje.

Důvodné shledal odvolací soud konečně i námitky odvolání obžalovaného [příjmení] proti výroku o trestu, jímž mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na sedm let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Krajský soud sice v odůvodnění považuje za polehčující okolnost skutečnost, že se na obžalovaného hledí, jako by nebyl trestán, a jedinou přitěžující okolností podle něj je, že je obžalovaný odsuzován za dva trestné činy, nezohlednil však podle názoru odvolacího soudu uvedenou polehčující okolnost dostatečně. Soud dále správně hodnotil prokázané jednání obž. [příjmení] jako organizátorství, ale nepřihlédl podle názoru odvolacího soudu zároveň dostatečně k tomu, že jeho jednání bylo ukončeno ve stádiu přípravy. Vzhledem k tomu považuje odvolací soud trest, který byl obžalovanému [příjmení] uložen, za nepřiměřeně přísný.

Vzhledem ke všem uvedeným nedostatkům bylo nutno z podnětu podaných odvolání napadený rozsudek zrušit, a to ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] ve výroku o trestu, ohledně ostatních odvolatelů v celém rozsahu.

Jelikož důvod, který vedl ke zrušení rozsudku ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], spočívající ve špatném právním posouzení skutku, kladeného jim za vinu, prospívá i odsouzeným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], bylo nutno v souladu s ust. § 261 tr. řádu postupovat shodně i ohledně těchto odsouzených.

Odvolací soud pak z výše uvedených důvodů znovu rozhodl ve věci tak, že ohledně obžalovaného [příjmení] trestní stíhání z důvodu § 223 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. f) tr. řádu zastavil, obžalovaného [jméno] [příjmení] pro skutek pod bodem 2. výroku o vině napadeného rozsudku dle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil. Obžalované [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pak odvolací soud uznal vinnými tímž skutkem, kterým byli uznáni vinnými pod bodem 1. napadeného rozsudku, který však posoudil z důvodů rozebraných výše po právní stránce jako pokus trestného činu zastření původu věci dle § 8 odst. 1 tr. zákona, § 251a odst. 1 tr. zákona ve znění zák. č. 557/1991 Sb.

S ohledem na rozsah zrušení napadeného rozsudku rozhodoval odvolací soud znovu i o trestech všech obžalovaných s výjimkou obžalovaného [příjmení]. Na rozdíl od Krajského soudu přitom dospěl k názoru, že závažnost jednání všech obžalovaných kromě obžalovaného [příjmení], zejména vzhledem k jejich postavení v posuzované trestné činnosti a vzhledem k jejich vědomosti, resp. nevědomosti o skutečné povaze posuzovaného jednání, byla obdobná, a že tedy je na místě uložit jim v podstatě rovnocenné tresty. S ohledem na to, že jednání těchto obžalovaných bylo posouzeno jako pokus trestného činu zastření původu věci dle § 8 odst. 1 tr. zákona, § 251a odst. 1 tr. zákona ve znění zák. č. 557/1991 Sb., u kterého horní hranice trestní sazby nepřevyšuje tři roky, a u žádného z obžalovaných vzhledem k jejich minulosti a k povaze jejich účasti na posuzovaném činu nelze mít za to, že by uložení jiného než nepodmíněného trestu nevedlo k dosažení jeho účelu, připadalo v úvahu uložení trestů výchovných, tedy trestů odnětí svobody,

jejichž výkon se podmíněně odkládá na přiměřenou zkušební dobu. Obžalovaným [příjmení] a [příjmení] ukládal odvolací soud z týchž důvodů, jako již soud nalézací, a za týchž podmínek tresty souhrnné, konkrétně obžalovanému [příjmení] za posuzovaný trestný čin a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona souhrnný trest odnětí svobody na dvě léta, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu na čtyř let, obžalovanému [příjmení] za posuzovaný trestný čin a za sbíhající se trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zákona souhrnný trest odnětí svobody na jeden a půl roku, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu tří let, a dále mu uložil přiměřená omezení v témže rozsahu, v jakém mu byla uložena zrušeným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2, ostatním obžalovaným pak uložil tresty odnětí svobody v polovině sazby ust. § 251a odst. 1 tr. zákona, tj. na jeden rok, jejichž výkon podmíněně odložil na zkušební dobu dvou let.

Obžalovanému [příjmení] ukládal odvolací soud trest za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ukončený ve stádiu přípravy podle § 7 odst. 1 tr. zákona a za trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 alinea 2 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným pod bodem 1) a pod bodem 4) napadeného rozsudku. Zvažoval při tom všechny skutečnosti pro ukládání trestu rozhodné včetně těch, které nevzal soud prvního stupně při svém rozhodování dostatečně v úvahu tak, jak je uvedeno výše, a dospěl k závěru, že zejména vzhledem k závažnosti přípravy jako fáze trestného činu, která je nejvzdálenější dokonání (a teoreticky by v úvahu mohlo proto připadat i uložení trestu pod sazbou ve smyslu § 40 odst. 2 tr. zákona), a vzhledem k osobě pachatele, který nebyl dosud ve výkonu trestu odnětí svobody, lze považovat za odpovídající uložení trestu na spodní hranici zákonné sazby, tj. trestu ve výměře pěti let, a že lze pro jeho výkon zařadit obžalovaného dle § 39a odst. 3 tr. zákona do věznice s dozorem, tedy do mírnějšího typu věznice, než který by s ohledem na výši uloženého trestu připadal ze zákona v úvahu, neboť je možno mít za to, že zejména s ohledem na osobu pachatele bude jeho náprava v tomto typu věznice lépe zaručena.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

L z e proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch odsouzeného, odsouzený pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání vymezuje ust. § 265f tr. řádu.

Praha 27. května 2005

JUDr. Lenka Konopová
předsedkyně senátu